

Domorodna Skupnost Zedinjenih
Slovenskih Dežel - DSZSD

Dežela Bezjaška Slovenija

Bezjaška Slovenija, v zgodovinskih virih imenovana tudi Slovensko krajestvo, Kraljestvo Slovenija, Slovenijeh, Slovenski orsag, Regnum Sclavonia, Slavonia itd., je zgodovinska dežela, ki se je v srednjem veku razprostirala med rekami Drava, Donava, Sava, Una in Kolpa. Za ta del širše skupnosti Panonskih Slovencev v zgodovinskih virih najdemo tudi soime Bezjaki in Bezjaški Slovenci.

Latinsko ime Sclavonia najdemo za to območje prvič zapisano v tej obliki v pismu ogrskega kralja Ladislava I. opatu Oderiziju iz Montecassina leta 1091.

V 13. stoletju se je za deželo med rekama Drava ter Donava na severovzhodu in Sava, Kolpa ter Una, vse do Gozda na jugozahodu že pojavil naziv Regnum Sclavoniae oziroma Kraljestvo Slovenija »in regnum nostrum videlicet Sclauoniam«.

Bezjaška Slovenija je imela svojo večo, svojo ustavo in svojo pravdo, v latinskih virih imenovano Congregatio Regni tocius Sclavonie generalis (Splošna večja celotnega Kraljestva Slovenije) ter statuta et constitutiones (pravila oziroma zakoni in ustava). Znotraj Ogrske države oziroma kraljestva je imela Bezjaška Slovenija poseben status in je imela pravico pošiljati svoje predstavnike na ogrske državne zборе.

Vojvod je bil vrhovni upravitelj dežele, ki so mu bili podrejeni Slovenski ban in vsi velikaši ter župani. Bil je tudi vrhovni sodnik na ozemlju svojega vojvodstva (infra terminos domini nostri), ter vojvod vojske svoje dežele. Slovenski vojvodi so imeli velike prihodke, pripadla pa jim je tudi lastnina vseh, ki so umrli brez potomcev (hereditates omni spe sobolis privatorum ad ius ducatus devolvi debent). Pripadale so jim tudi cele županije kot npr. Požeška županija in Gorska županija. Sedež vojvodstva je bil izmenično v Zagrebu, Požegi, Klisu, Kninu ali Krapini. Imeli so svoj vojvodski dvor in svojo dvorsko pisarno ter so izdajali svoje listine enako kot kralji.

Dne 19. malega travna 1273 je v Zagrebu v Bezjaški Sloveniji potekala splošna Veča celotnega kraljestva Slovenije, latinsko Congregatio Regni tocius Sclavonie generalis. Gre za prvo znano večo ali zbor odposlancev Bezjaške Slovenije z ohranjenim zapisnikom in sklepi, ki so napisani v latinskem jeziku, kakor je bil to takrat običaj po vsej Evropi. Sklepe te bezjaške slovenske veče lahko, ob upoštevanju ogrske Zlate bule iz leta 1222, primerjamo s slovito angleško veliko listino svoboščin – Magna karta (lat. Magna carta libertatum ali Magna charta libertatum) iz leta 1215.

Bezjaška Slovenija ali Kraljestvo Slovenija je bilo v 14. in 15. stoletju tesno povezano z nekdanjima Savinjsko in Slovensko krajino (Windische Mark), katerima so vladali Celski grofje in kasnejši državni Knezi Celski. Ti so sodili med najmočnejše in najvplivnejše plemiške rodbine tako v okviru svetoštetfanske krone (ogrske), kot tudi notranjeavstrijskih dežel. Celski grofje so imeli v Bezjaški Sloveniji v svoji posesti Krapino, Varaždin, Vinico, Vrbovec, Lobar, Oštrc, Belec, Trakoščan, Lepoglavo, Kostel, Cesargrad in oba Trnovca, skratka večino prekotsotelskega Zagorja, tedaj naseljenega s Slovenci. Herman II. Celski je med leti 1432 in 1435 postal dedni ban Slovenije, njegov sin Miroslav II. (Friderik II.) pa je bil državni knez, dedni Slovenski ban in obenem gubernator tudi nad hervatskim plemstvom južno od Gozda.

Leta 1558 je bil sklican prvi skupni občni zbor ali Veča slovenskega in hervatskega plemstva, ki predstavlja začetek upadanja pomena Bezjaške Slovenije, obenem pa rast hervatskega imena. Do preimenovanja Bezjaške Slovenije v Hervatsko pa je preteklo še dvesto let. Slavonija je zgolj srbizirano ime za spodnjo Bezjaško Slovenijo, ki je nastalo šele v 18. stoletju na podlagi latinskega poimenovanja Slovenije – Sclavonia in madžarskega posredovanja.

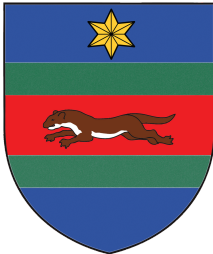
Kuna v teku med dvema rekama (Savo in Dravo) je skupni grb Slovencev in Hrvatov. Ta slovenski bezjaški grb, se je kot skupni grb uporabljal vse od leta 1558 do leta 1847 v uradnih listinah triimenskega kraljestva. Vsi sklepi Več kraljestva v Zagrebu v tem tristoletnem obdobju so bili pečateni s tem slovenskim pečatnikom, ki je shranjen v Škrinji pravic in svoboščin v Zagrebu.

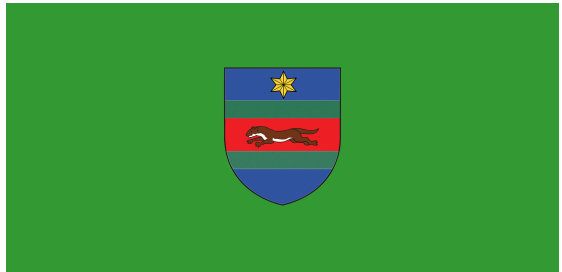

Grb in zastava Dežele Bezjaška Slovenija

Grb Bezjaške Slovenije ali Kraljestva Slovenija izhaja iz grbovnice ogrskega kralja Vladislava II., ki jo je izdal 8. grudna 1496. Kralj Vladislav II. Ogrski (pri Čehih Vladislav Jagelonski), je tedaj z grbovnico potrdil stari grb srednjeveškega Kraljestva Slovenije. Kraljeva grbovnica se danes nahaja v Škrinji privilegijev in svoboščin Kraljestva Slovenije v Zagrebu. V grbu sta upodobljeni reki Drava in Sava, med njima je na rdečem polju kuna, oba preostala polja sta modre barve, na zgornjem pa je zvezda oziroma planet Mars.

Grb Dežele Bezjaška Slovenija

Zastava Bezjaške Slovenije

Zastava Bezjaške Slovenije, imenovane tudi Kraljestvo Slovenija (lat. regnum Sclavonia), je pomladno travnate zelene barve z grbom iz grbovnice ogrskega kralja Vladislava II., potrjenim dne 8. grudna 1496 v sredini. Takšno zastavo Kraljestva Slovenija je leta 1618 na ustolitevni svečanosti kronanja ogrskega kralja Ferdinanda II. nosil slovenski praporščak knez Krištof Erdeody (lat. Christophorus Erdeody).

Mlinska ulica [22], [2000] Maribor,
Dežela Štajerska

info@domorodnaskupnost.si

041 573 663

www.domorodnaskupnost.si

